

**ע"פ 5718/14 - המערער בע"פ 5718/14 והמשיבה בע"פ
5832/14; מדינת ישראל נגד המשיב בע"פ 5718/14 והמערער בע"פ
5832/14; ראפת אלחלבי**

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

**ע"פ 5718/14
ע"פ 5832/14**

לפני:
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט מ' מזוז

המערער בע"פ 5718/14
והמשיבה בע"פ 5832/14: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב בע"פ 5718/14
והמערער בע"פ 5832/14: ראפת אלחלבי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
08.02.2014 בתיק פח 013647-12-13

תאריך הישיבה: כ"ה בכסלו התשע"ה (17.12.2014)

בשם המערער: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב: עו"ד עלאא סלימאן

פסק-דין

עמוד 1

לפנינו שני ערעורים מזה ומזה על העונש שהושת על המשיב והמערער (להלן המשיב), אשר בעקבות הודאתו בהסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות נגד בטחון המדינה, נגזרו עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מאסרו, מאסר מותנה של 12 חודש וקנס של 8,000 ₪. המשיב הוא דרוזי תושב רמת הגולן שיצא לסוריה ב-19.9.13 כדי לחבור אל כוחות הממסד הסורי במאבקם נגד כוחות המורדים. הוא חצה את הגבול על-ידי חיתוך גדר התיל ונפגש בסוריה עם קציני מודיעין, נחקר ומסר מידע הנוגע לגדר הגבול, לאנשים בכפרו, לסיורי צה"ל ליד הגדר, ולמיקום עמדות צה"ל בכפרו. אחר כך שב ונחקר והוצע לו להצטרף לצבא הסורי והוא השיב בחיוב, ונחקר בנוסף באשר לבית חולים שהוקם ליד הגבול, בסיס צבאי ומיקום כיפת ברזל בגולן. בסופו של יום החליט לחזור לישראל וכך עשה כתום חודשיים. העבירות בהן הורשע היו מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעות לאויב, יציאה שלא כדין והיזקים מיוחדים (בטעות נכתב בגזר הדין שבחלק מן העבירות הורשע במספר מקרים, דבר שתוקן בכתב האישום).

בית המשפט קמא שמע את טיעוני הצדדים. מצד המדינה הוגשה חוות דעת מומחה מטעם אגף המודיעין בצה"ל שבה נאמר, כי הועבר מידע בעל רגישות בטחונית אשר יכול היה להסב נזק לביטחון. חוות דעת פסיכיאטרית מצאה, כי למשיב רקע של חבלה בראשו בילדותו. כן דובר על הפרעת אישיות אורגנית, אך מכל מקום נמצא המשיב כשיר לעמוד לדין.

תסקיר שירות המבחן תיאר את בעייתיות אישיותו של המשיב בעקבות חבלת ראש בילדותו, ותוארו טיפולים פסיכולוגיים ארוכים. השירות עמד על סיכון להתנהגות פורצת גבולות ועל קשיים בסיכויי שיקום, ומכל מקום לא הומלץ על תכנית טיפולית. למשיב עבר פלילי בתחום הרכוש מלפני שנים אחדות, והושתו עליו עבודות שירות.

לאחר ששקל, קבע בית המשפט קמא מתחם ענישה בין 15 ל-30 חודש והשית את העונשים כאמור.

בערעור המדינה נטען כי על-פי פסיקה וטיב העבירות מתחם הענישה שנקבע וכן העונש במסגרתו נמוכים מדי, בשל הנזק לבטחון המדינה, רגישות המידע שנמסר והצורך בהגנה על שלום הציבור ובהלימה.

מטעם המשיב נטען מנגד ובערעורו כי בית המשפט צריך היה להתחשב יותר ברקעו האישיותי של המערער ובערכיות הנמוכה של המידע שמסר, ולהטיל עונש שברצפת המתחם שנקבע.

על פי התסקיר העדכני של שירות המבחן מסווג המשיב כאסיר בטחוני ואינו משולב בעבודה, והיה גם בהשגחה פסיכיאטרית עקב חשש אבדני, אך מצבו התיצב.

לאחר העיון סבורים אנו כי באופן עקרוני צדקה המדינה בטענה שהמתחם אשר נקבע נמוך מדי וכי העונש אינו תואם דיו את העבירות, ולדעתנו היה מקום למתחם גבוה במידה מסוימת ולעונש חמור יותר בתוכו. נוכח טיבן של העבירות הבטחוניות והצורך גם בהרתעה, אף לרבים, אנו סבורים כי יש בהקשר זה מקום לקבלת ערעור המדינה ולא היעדרות לערעור המשיב. ועם זאת, החלטנו בנסיבותיו האישיות המיוחדות של המשיב ונוכח הבעיות האישיותיות שהוצגו,

להסתפק בעונש ברף הגבוה של המתחם שנקבע, קרי, להעמיד את העונש על 30 חודשי מאסר בפועל.

נוסיף, כי אנו מקוים שההשגחה הרפואית במאסר תימשך, וכן שבכל זאת ייעשה מאמץ טיפולי כדי לסייע למשיב בהמשך דרכו. אנו ערים לקושי בסוגיה זו בהקשר של אסירים בטחוניים, אך כבר הבענו דעתנו לא אחת, והדברים נשמעו בשירות בתי הסוהר, כי הטיפול יכול רק להיטיב במבט לעתיד.

ערעור המדינה מתקבל כאמור, ואיננו נעתרים לערעור המשיב.

ניתן היום, כ"ה בכסלו התשע"ה (17.12.2014).

שופט

שופט

שופט
